

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Macarij & Ioannis Eleemosynarij, in pauperibus juuandis, quo modo
imitandum sit exemplum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

cur eum admonere. Tandem om̄m eum inuenisset in Ecclesia, dicit ei: Rogo te, quid jubes de lapidibus, pro quibus dedimus nummos quingentos? ille ei respondit, dicens: a quò die tibi dedisti aurum, eos impendi in pretium gemmarum, & si velis eas videre, veni in hospitium. Illis enim siva sunt gemma, & vide: quod si tibi non placeant, tolle aurum tuum. Venit autem illa lubentissime. Habebat autem Prochotrophium in superiori quidam parte mulieres, in inferiori autem viros. Cùm ea autem accessisset, introducit eam in vestibulum, & dicit ei sanctus Macarius: Quid vis primum videre, hyacinthos an smaragdos? Ea verò illi dicit: Quod tibi videtur. Ille verò eam ducit in partem superiorem, & ostendit ei mulieres mancas ac mutilas, & orbatas oculis, & dicit ei: Ecce hyacinthi. Deinde deducit eam in partem inferiorem, & ostendit ei viros, dicens: Ecce smaragdi; & existimo, non inueniri his pretiosiores: quod si tibi non placeant, accipe aurum tuum. His ergo sic gestis, pudore affecta virgo exiit, & domum reuersa magnum accepit dolorem, quòd hanc rem ex DEO non fecisset, sed adducta necessitate. Postea autem gratias egit presbytero, cùm puella, cuius curam gerebat, post nuptias mortua esset, sine liberis, ipsaq; deinceps vitam suam rectè instituit.

VII.

Multis sanguinis copia laborantibus, prodest venam secari. Auaris pecuniam auferre, est sanguinem mittere. Quo pacto misit huic mulieri Macarius; quæ vitam numquam rectè instituerat, tot nummis onerata. Nemo tamen hinc erroris debet sumere occasionem. Nec enim fures, aut prædones excusabuntur, si, dum clepunt, aut rapiunt pecunias, dicunt se auaris sanguinem mittere, alioquin & carnifex, cùm eos cultro suo subiecerit, dicit se illis sanguinem missurum. Alia, & sancta arte Macarius famina isti nummos abstulit, eos redditurus, nisi tandem vel lubens consentisset. Ut autem consentiret, videtur illa ipsa pecunia impetrasse, quam pro eius animæ salute Macarius in egenos erogauit. Utinam Macarius haberet multos imitatores, qui pecuniam pretiosis vestibibus, sumtuosis spectaculis, Antonianis conuiujs, aut alij vanitati destinata, in pauperes, dolo bono, transferrent. Quàm multi parentes vtilius vestirent nudos, quàm tot pellibus pretiosis inuoluerent suos Ascanios? aut Iulos? Grauantur in aulis parietes aureis belluatis tapetibus, & milites in campo frigore pereunt. Quantum, ô mariti, in coniugum vestrarum firmata impen-

impenditis? quantum, ò vxores, in virorum vestrorum compositiones? suadete illis, vt tantum in inopes expendant. Non erit hoc pecnias amittere, sed fœnori dare. Difficile est hoc? Deum amanti nihil difficile est. Cur hîc ambigitis, quæ potestis aliud quiduis coningibus vestris suadere? immò etiam malis fraudibus persuadere? Ioannis Eleemosynarij Archiepiscopi Alexandrini exemplum vobis proponite, qui quàm primum Pontifex factus est, accersitis ad se Ecclesiæ dispensatoribus, ijsque quos à secreto consilio habebat, dixit: *Non est iustum, ò fratres, & in ministerio socij, vilius alterius rei curam gerere prius, quàm Christi. Euntes itaq; per totam ciuitatem, singulatim describite meos DOMINOS.* Hæserunt illi, quid vellent, & interrogarunt, quinam essent Patriarchæ DOMINI? Quibus respondit: *Quos vos pauperes & mendicos soletis appellare, eos ego DOMINOS meos, & adiutores nomino. Nam ij soli mihi possunt opem ferre, vt à Christi regno non excidam.* Fecerunt, quod iussi erant, & inuenti sunt septies mille quingenti, quorum singulis quotidie iussit dari sumtum diurnum. Post hæc studium conuertit suum ad hoc, vt iustis ponderibus & mensuris vterentur, qui vendebant in ciuitate. Utamini & vos, ò matresfamilias iustis ponderibus, nec vobis ipsis plus in luxum vestium, in torques, in armillas, in gemmas impendite, quàm in membra Christi alenda. Hoc dicite maritis vestris, quod Eleemosynarius dixit ijs, qui res Ecclesiæ dispensabant. Maritos *dominos* vocatis, & illis ipsæ imperatis. Pauperes pro *dominis* vestris habetote, qui possunt vobis opem ferre, non jam vt domi regnetis, sed ne à Christi regno excidatis.

Leonat. Episc.
Neapolis in
cuius vita,
apud Sur. 231
Ianuarij.

C A P V T XIII.

Quantam DEVS pauperum suorum curam gerat?

I hæc omnia, quæ declarauimus, nihil essent, illud tamen vel vnicum meritò pauperes animaret, quòd Deum habeant curatorem. Securissimè degunt illi, qui se sciunt, bono ac fideli œconomio suo fidere posse. Quo pacto rex Pharaon olim dixit ad Ioseph: *Numquid sapientiores, & consimilem tui*

I.

Gon. 41. 39.

T 2

inuenire